

LWMMG kalibru .338 NM

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 19 maja 2012

Na odbywającej się w Seattle konferencji uzbrojenia zadebiutował karabin maszynowy LWMMG kalibru .338 Norma Magnum o zasięgu skutecznym do 1700 m.

Nieprzypadkowo zdjęcia reklamowe nowego karabinu maszynowego rozwijanego przez

Nabój .338 Norma Magnum (8,6 mm x 63) powstał w 2008, zaś produkcja rozpoczęła się w rok później w szwedzkiej fabryce Norma, należącej do szwajcarskiego koncernu RUAG. Tak samo, jak w przypadku .338 Lapua Magnum (8,6 mm x 70), celem przyświecającym konstruktorom było stworzenie amunicji precyzyjnej dalekiego zasięgu, przewyższającego 7,62 mm x 51 NATO i dorównującego 12,7 mm x 99. Miała być też bardziej celna od tej ostatniej, a jednocześnie stosowana w broni o znacznie mniejszych gabarytach i masie, niż konstrukcje kal. 12,7 mm.

Pierwotnie amunicja .338 Norma Magnum (.338 NM) przeznaczona była do karabinów wyborowych. Jest silnie promowana jako konkurencja dla .338 Lapua Magnum (.338 LM), w prowadzonym od stycznia 2009 przez amerykańskie wojska specjalne programie Precision Sniper Rifle (PSR). Jego celem jest wprowadzenie do uzbrojenia modułowej konstrukcji, mającej zastąpić dotychczas używane przez komandosów karabiny M24, M40 i Mk 13 Mod 0 ([Nowości Remington Arms, 2009-07-02](#), [DSEi 2011: Debiut SAKO TRG M10, 2011-09-14](#), [SHOT Show: Ulepszona Balista, 2012-01-21](#)).

Kładziony jest nacisk na to, że GDATP LWMMG może być wykorzystywany jako erkaem (Tym większym zaskoczeniem była prezentacja karabinu maszynowego do amunicji 8,6 mm x 63. Pierwszy raz poinformowano o tym na zorganizowanej przez NDIA (National Defense Industrial Association) konferencji Joint Armaments Conference for Small Arms, Gun and Missile, and Unconventional and Emerging Armament (U&EA) Systems, odbywającej się w Seattle od 14 do 17 maja. Jest to jedna z najważniejszych imprez na świecie poświęconych broni strzeleckiej i tematom pokrewnym.

W Seattle koncern General Dynamics Armament and Technical Products (GDATP) ujawnił istnienie konstrukcji nazwanej Lightweight Medium Machine Gun (LWMMG) przeznaczonej do wsparcia ogniem na dystansie nawet do 2000 m. Pomysł nie jest nowy, bowiem wprowadzeniu amunicji precyzyjnej dalekiego zasięgu .408 CheyTac (10,4 mm x 77) także towarzyszyły informacje o pracach nad karabinem maszynowym do tego naboju.

Tego rodzaju konstrukcja miałaby, podobnie jak to ma miejsce w broni wyborowej, wypełniać lukę między karabinami maszynowymi do amunicji karabinowej 7,62 mm x 51, a modelami zasilanymi nabojami wielkokalibrowymi 12,7 mm x 99. Zachowując masę i wymiary podobne do pierwszej broni, oferowałaby zasięgi porównywalne z drugą. Oznacza to, że pojedynczy, spieszony żołnierz mógłby przenosić i obsługiwać karabin maszynowy pozwalający na wsparcie na odległości przewyższającej dwa razy typowe konstrukcje kalibru 7,62 mm.

Taka potrzeba pojawiła się w związku z konfliktem w Afganistanie, gdzie bardzo często zdarzają się zasadzki i ostrzeliwanie wojsk ISAF z terenów położonych powyżej i z dystansów przewyższających zasięgiem karabinki automatyczne i maszynowe, na granicy ognia karabinów maszynowych. Stąd też w 2011 GDATP z własnych funduszy rozpoczął prace badawczo-rozwojowe nad bronią wsparcia do naboju 8,6 mm x 63. Koncern nie ukrywa, że LWMMG powstał na bazie konstrukcji 12,7-mm wielkokalibrowego karabinu maszynowego XM806 (LW50MG), rozwijanego od początku XXI wieku jako następcy wkm Browning M2HB.

Zdjęcie pokazujące wymiary LWMMG na tle karabinków M4, jak też sugerowane przez p

Broń nazwana roboczo Lightweight Medium Machine Gun to uniwersalny karabin maszynowy o masie 10,9 kg. Jest ona mniejsza, niż 12,5-kg ukaemu M240B, używanego przez amerykańskie siły zbrojne i nieznacznie cięższa, niż 10,5-kg M240L wprowadzonej pod koniec 2011 odmiany z tytanową komorą zamkową! Nieprzypadkowo też LWMMG zaprojektowano tak, aby pod względem wizualnym i obsługowym był bardzo podobny do amerykańskiej wersji FN MAG 58.

Broń rozkłada się na 6 zespołów bez użycia narzędzi. Jest przystosowana do montażu na wszystkich używanych w wojsku amerykańskim podstawach, obrotnicach i montażach. W konstrukcji wykorzystano opatentowany przez GDATP system SRIA (Short Recoil Impulse Averaging), zmniejszający odrzut i pozwalający na lepsze kontrolowanie broni w ogniu ciągłym. LWMMG jest nieznacznie krótszy od M240B - mierzy 1244 mm zamiast 1263 mm. Równie podobne są długości luf, w pierwszym przypadku 610 mm, w drugim 630 mm. Konstrukcja General Dynamics ma szybkostrzelność 500 strz./min., gdy M240B między 750 a 950 strz./min.

Producent podaje, że 19,44-g pocisk osiąga prędkość wylotową 808 m/s i na dystansie 1000 m jest w stanie skutecznie obezwładnić cel żywy chroniony osłoną balistyczną klasy III NIJ, jak też spenetrować lekko opancerzone pojazdy. Energia kinetyczna pocisku na tym dystansie jest 4 razy większa, niż pocisku naboju 7,62 mm x 51. Zasięg skuteczny LWMMG wynosi 1700 m, a maksymalny 5640 m.

Nabój .338 Norma Magnum (8,6 mm x 63) powstał w 2008, zaś produkcja rozpoczęła się w rok później w szwedzkiej fabryce Norma, należącej do szwajcarskiego koncernu RUAG. Tak samo, jak w przypadku .338 Lapua Magnum (8,6 mm x 70), celem przyświecającym konstruktorom było stworzenie amunicji precyzyjnej dalekiego zasięgu, przewyższającego 7,62 mm x 51 NATO i dorównującego 12,7 mm x 99. Miała być też bardziej celna od tej ostatniej, a jednocześnie stosowana w broni o znacznie mniejszych gabarytach i masie, niż konstrukcje kal. 12,7 mm.

Pierwotnie amunicja .338 Norma Magnum (.338 NM) przeznaczona była do karabinów wyborowych. Jest silnie promowana jako konkurencja dla .338 Lapua Magnum (.338 LM), w prowadzonym od stycznia 2009 przez amerykańskie wojska specjalne programie Precision Sniper Rifle (PSR). Jego celem jest wprowadzenie do uzbrojenia modułowej konstrukcji, mającej zastąpić dotychczas używane przez komandosów karabiny M24, M40 i Mk 13 Mod 0 ([Nowości Remington Arms](#), 2009-07-02, [DSEi 2011: Debiut SAKO TRG M10](#), 2011-09-14, [SHOT Show: Ulepszona Balista](#), 2012-01-21).

Tym większym zaskoczeniem była prezentacja karabinu maszynowego do amunicji 8,6 mm x 63. Pierwszy raz poinformowano o tym na zorganizowanej przez NDIA (National Defense Industrial Association) konferencji Joint Armaments Conference for Small Arms, Gun and Missile, and Unconventional and Emerging Armament (U&EA) Systems, odbywającej się w Seattle od 14 do 17 maja. Jest to jedna z najważniejszych imprez na świecie poświęconych broni strzeleckiej i tematom pokrewnym.

W Seattle koncern General Dynamics Armament and Technical Products (GDATP) ujawnił istnienie konstrukcji nazwanej Lightweight Medium Machine Gun (LWMMG) przeznaczonej do wsparcia ogniem na dystansie nawet do 2000 m. Pomysł nie jest nowy, bowiem wprowadzeniu amunicji precyzyjnej dalekiego zasięgu .408 CheyTac (10,4 mm x 77) także towarzyszyły informacje o pracach nad karabinem maszynowym do tego naboju.

Tego rodzaju konstrukcja miałaby, podobnie jak to ma miejsce w broni wyborowej, wypełniać lukę między karabinami maszynowymi do amunicji karabinowej 7,62 mm x 51, a modelami zasilanymi nabojami wielkokalibrowymi 12,7 mm x 99. Zachowując masę i wymiary podobne do pierwszej broni, oferowałaby zasięgi porównywalne z drugą. Oznacza to, że pojedynczy, spieszony żołnierz mógłby przenosić i obsługiwać karabin maszynowy pozwalający na wsparcie na odległości przewyższającej dwa razy typowe konstrukcje kalibru 7,62 mm.

Taka potrzeba pojawiła się w związku z konfliktem w Afganistanie, gdzie bardzo często zdarzają się zasadzki i ostrzeliwanie wojsk ISAF z terenów położonych powyżej i z dystansów przewyższających zasięgiem karabinki automatyczne i maszynowe, na granicy ognia karabinów maszynowych. Stąd też w 2011 GDATP z własnych funduszy

rozpoczął prace badawczo-rozwojowe nad bronią wsparcia do naboju 8,6 mm x 63. Koncern nie ukrywa, że LWMMG powstał na bazie konstrukcji 12,7-mm wielkokalibrowego karabinu maszynowego XM806 (LW50MG), rozwijanego od początku XXI wieku jako następcy wkm Browning M2HB.

Broń nazwana roboczo Lightweight Medium Machine Gun to uniwersalny karabin maszynowy o masie 10,9 kg. Jest ona mniejsza, niż 12,5-kg ukaemu M240B, używanego przez amerykańskie siły zbrojne i nieznacznie cięższa, niż 10,5-kg M240L wprowadzonej pod koniec 2011 odmiany z tytanową komorą zamkową! Nieprzypadkowo też LWMMG zaprojektowano tak, aby pod względem wizualnym i obsługowym był bardzo podobny do amerykańskiej wersji FN MAG 58.

Broń rozkłada się na 6 zespołów bez użycia narzędzi. Jest przystosowana do montażu na wszystkich używanych w wojsku amerykańskim podstawach, obrotnicach i montażach. W konstrukcji wykorzystano opatentowany przez GDATP system SRIA (Short Recoil Impulse Averaging), zmniejszający odrzut i pozwalający na lepsze kontrolowanie broni w ogniu ciągłym. LWMMG jest nieznacznie krótszy od M240B - mierzy 1244 mm zamiast 1263 mm. Równie podobne są długości luf, w pierwszym przypadku 610 mm, w drugim 630 mm. Konstrukcja General Dynamics ma szybkostrzelność 500 strz./min., gdy M240B między 750 a 950 strz./min.

Producent podaje, że 19,44-g pocisk osiąga prędkość wylotową 808 m/s i na dystansie 1000 m jest w stanie skutecznie obezwładnić cel żywy chroniony osłoną balistyczną klasy III NIJ, jak też spenetrować lekko opancerzone pojazdy. Energia kinetyczna pocisku na tym dystansie jest 4 razy większa, niż pocisku naboju 7,62 mm x 51. Zasięg skuteczny LWMMG wynosi 1700 m, a maksymalny 5640 m.

Powiązane wiadomości

[LWMMG kalibru .338 NM \(2012-05-19\)](#)

[Nowości Remington Arms \(2009-07-02\)](#)

[DSEi 2011: Debiut SAKO TRG M10 \(2011-09-14\)](#)

[SHOT Show: Ulepszona Balista \(2012-01-21\)](#)

[Nowości Remington Arms \(2009-07-02\)](#)

[DSEi 2011: Debiut SAKO TRG M10 \(2011-09-14\)](#)